BRASSAI ZOLTÁN

(Mosonmagyaróvár, 1948. december 3. –Budapest, 2018. november 16.)

ÉLETÉNEK 70. ÉVÉBEN, 2018. NOVEMBER 16-ÁN ELHUNYT DR. KOVÁCS GÁBOR ZOLTÁN, a Lovassy László Gimnázium nyugalmazott magyartanára, a Magyar Irodalomtörténeti Társaság Veszprém megyei tagozatának elnöke, írói álnevén: Brassai Zoltán.

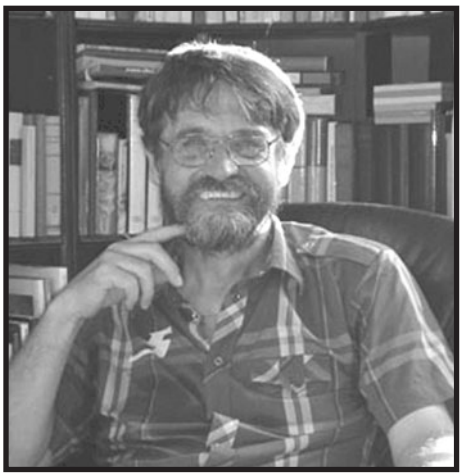

Tudtuk, hogy szívbeteg, mellkasába egy ICD-készülék volt beépítve, sok gyógyszert szedett, de kedves, közvetlen modora súlyos betegen sem hagyta cserben. Szinte az utolsó pillanatig tele volt reményekkel, tervekkel.

Mosonmagyaróváron született 1948. december 3-án. 1973-ban végzett a szegedi József Attila Tudományegyetem bölcsészkarán, magyar–francia szakon. Egyetemi doktorátust 1981-ben szerzett. 1973-tól 1984-ig a hódmezővásárhelyi Kossuth Zsuzsanna Szakközépiskolában, majd 1984-től a veszprémi Lovassy László Gimnáziumban tanított magyar irodalmat, franciát és etikát.

Veszprémben hamar bekapcsolódott a város kulturális életbe. Tanári munkája mellett a városi televízióban is dolgozott. Szerkesztője volt a Veszprémi Katolikus Krónika című vallási és az Itthon Veszprém megyében című turisztikai televíziós magazinnak, továbbá az Ökumené vallási műsornak. E munkásságáért 1994-ben Újságírói Nívódíjat kapott.

Tanulmányai, kritikái, illetve franciából vett műfordításai különböző helyi lapokban jelentek meg. Kutatásai elsősorban a magyar irodalomtörténet huszadik századi fordulójára, illetve a kortárs irodalomra terjedtek ki.

Néhány cím műveiből: Az ösztönélet Csáth Géza novelláiban. Szabadka, 1994. – Színhely. Veszprém, 1997. Gárdonyi Gézáról kismonográfiát írt (Művészetek Háza, 2003). Megérkezni és itt maradni. Tanulmányok és kritikák; Művészetek Háza, Veszprém, 2015 (Vár ucca műhely könyvek). Társszerzőként szerepel az aláb-

bi művekben: Mikszáth Emlékkönyv. Horpács, 1997. – Vendégváró Veszprém megye. Miskolc, 2000. – Veszprémi Művész Céh. Veszprém, 1996. (Vár Ucca Tizenhét Könyvek 6.) – (Sub) Cultura Interrupta. Veszprém, 1997–1998. (Vár Ucca Tizenhét Könyvek 22.). Vetési Albert – Vetési László. Veszprém, 1998.

Cikkei a Veszprém Városi Hetilapban, a Civil Monitorban, a Veszprémi 7-ben, a Veszprémi 7Napban és a Naplóban, míg kritikái, tanulmányai a Vár Ucca Tizenhét Negyedévkönyvek Cholnoky Viktorról és Ányos Pálról készült számaiban, továbbá az Árgus, Kalligram, Üzenet, Ex Symposion, Napló és a Veszprémi 7 című lapokban jelentek meg.

Fordításait az Ex Symposion közölte: Emil Cioran, Gilbert Lascault, Simone Weil és Jean Palmier írásait ültette át magyar nyelvre.

2009. novemberben választották meg a Magyar Irodalomtörténeti Társaság megyei elnökévé.

2010-ben kezdeményezésére Nagy Ignác-emlékülést tartottak Veszprémben. Ezen Eugene Sue és a Magyar titkok címmel előadást is tartott.

2011-ben a Lovassy Gimnáziumban Harmath István irodalomtörténész halálának 25. évfordulóján tartott előadást. Ugyanez év decemberében Kosztolányi-emlékülést szervezett, melynek előadói Szegedy-Maszák Mihály, Arany Zsuzsanna, Szitár Katalin és Szilágyi Zsófia voltak.

2012-ben, Cholnoky Viktor halálának 100. évfordulóján, egy általa szervezett kerekasztal-beszélgetés részesei lehettünk. melynek résztvevői Géczi János, Gintli Tibor, Bíró Balogh Tamás és ő voltak.

2013-ban a veszprémi Várban található Batsányi-emléktáblánál mondott beszédet.

Gyakran hívták a megye településeire. Például 2011-ben Horváth János halálának 50. évfordulóján tartott előadást Balatonalmádiban.

2013 decemberében a Pannon Egyetemmel közösen egy Gárdonyi-emlékülést szervezett.

2016-ban Eötvös-napokon emlékezett meg a megyei könyvtár névadójáról, annak írói munkásságáról. A veszprémi Művészetek Házával közösen az Ex-Symposion Keszthelyi Dezső különszámának bemutatójára került sor, melynek ő is előadója volt. Akárcsak 2017-ben a Pannon Egyetemmel közösen szervezett Vathy Zsuzsa-emlékülésnek.

A kortárs irodalomban való tájékozottsága révén sokszor tett eleget a veszprémi Utas és Holdvilág antikvárium meghívásának: itt számos emlékezetes beszélgetés moderátora volt (Spíró György, Péterfy Gergely, Nádasdy Ádám…).

Örökké szegedi professzorára, Ilia Mihályra hivatkozott. Számára ő volt a mérce.

Most már Brassai tanár úr is csak írásaival oktat bennünket…

Amikor 2018. május 26-án újra megházasodott, s feleségével Rómába,

Firenzébe, Velencébe készült nászútra, még viccesen megjegyezte: „Milyen szép lenne a halál Velencében!" Ám a sors, a fátum másként akarta: szeptember 5-én végzetes balesetet szenvedett, és szíve két és fél hónapi küzdelem után felmondta a szolgálatot.

Búcsúztatására 2018. december 8-án került sor a veszprémi Dózsavárosi temetőben. Barátai, munkatársai nevében Kilián László, a Művészetek Háza igazgatóhelyettese, a tanítványok nevében Ókovács Szilveszter, az Operaház főigazgatója búcsúztatta.

Lapunk saját szerzőjét is búcsúztatja, hiszen a Csomay-strand történetéről írt tanulmányával helytörténészként is jeleskedett (2003. 1–2. szám).

A tanár úr mozgékony, örökké sietős alakja – és főleg iróniája – sokáig fog hiányozni a veszprémi tájból.

SEBŐ JÓZSEF